

Βραβείον χιλίων φράγκων ώρισθη δια τὸ σύγγραμμα, ὅπερ θὰ δυνηθῆ νὰ πραγματοποιηθῆ κάλλιστα τὸ ἐξῆς ζήτημα: „Ποῖαι εἶναι αἱ κύριαί αἰτίαι αἱ τινες ἐμπόδιον καὶ ἐμποδίζουσιν εἰσέτι τὴν ἀποκατάστασιν ἀσφαλοῦς καὶ διαρκοῦς εἰρήνης ἐν Εὐρώπῃ καὶ ποῖα τὰ καταλληλότερα μέσα πρὸς ἄρσιν τῶν κωλυμάτων τούτων;“

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς „Unione lombarda per la Pace e l'Arbitrato internazionale“ δημοσιεύει ἤδη τοὺς περαιτέρω ὅρους τοῦ διαγωνισμοῦ, ἐξ ὧν οἱ οὐσιωδέστεροι εἶναι οἱ ἐξῆς: δύνανται ν' ἀποσταλῶσιν ἐντυπα ἄρθρα καὶ φυλλάδια ὡς ἐπίσης καὶ χειρόγραφα ὀφείλουσι νὰ εἶναι γεγραμμένα ἰταλιστὶ ἢ γαλλιστὶ ὁ συγγραφεὺς δύναται νὰ ἐκλέξῃ κατὰ τὸν συνήθη τρόπον ῥητόν τι (motto) καὶ νὰ τὸ ἐγκλείσῃ ἐντὸς φακέλλου. Τὸ βραβευθὲν σύγγραμμα μὲνει ἰδιοκτησία τοῦ συγγραφέως, ὅστις ὅμως, ἂν τὸ σύγγραμμά του δὲν εἶναι ἐντυπον, ἔχει τὴν υποχρέωσιν νὰ τὸ τυπώσῃ ἑαυτὸν μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἑλλανοδικείου καὶ νὰ πέμψῃ τρία ἀντίτυπα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν· τὰ μὴ βραβευθέντα συγγράμματα ἐπιστρέφονται εἰς τὸν ἀποστολέα· εἰς τὸν διαγωνισμὸν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος ἄνθρωποι πάσης ἐθνικότητος. Τὰ συγγράμματα ὀφείλουσι μέχρι τῆς 31. Δεκεμβρίου 1888 ν' ἀποσταλῶσιν πρὸς τὸν γραμματέα τῆς λομβαρδικῆς ἐνώσεως (unione lombarda), Angelo Mazzeloni δικηγόρον, via Cerva 49, Milano.

Ἀρχαῖα καὶ νέα. Εἰς τὰ εὐτελέστατα καὶ συγχρόνως διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν ἀναγκαῖα ἀντικείμενα ἀνήκει ἀναμφιβόλως καὶ ἡ καρφοβελὸν (καρφίτσα), ἥτις καθ' ἑαυτὴν μὲν ἔχει ἐλαχίστην ἀξίαν ἀλλ' ἐν τῇ μεγάλῃ ποσότητι, εἰς ἣν ἐξοδεύεται, ἀποτελεῖ σπουδαιότατον κλάδον τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου. Πού κατ' ἀρχὰς ἦσαν ἐν χρήσει αἱ μεταλλίαι καρφοβελόναι, εἶνε ἄγνωστον, ἂν καὶ οὐχὶ σπανίως ἀνευρέθησαν δι' ἀνασκαφῶν ἐκ τῶν προϊστορικῶν χρόνων ὅμοια τῇ καρφοβελὸν ἀντικείμενα, τὰ ὅποια ὅμως ἐνεκα τῶν ἑλλειπῶν μέσων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν ἔχουσι τὴν σμικρότητα καὶ κομψότητα τῶν σημερινῶν καρφίδων. Ἐν τούτοις δι' ἐρευνῶν γενομένων ἐν τοῖς ὑπογείοις ὑπόνοιαι τῶν ναῶν, ἐν τοῖς σπηλαίοις καὶ τοῖς τάφοις τῆς ἀρχαιοτάτης πόλεως τῶν Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου, ἥτις τὸ παλαιὸν ἦτο ἰσχυροτάτη καὶ ἀκμαιοτάτη ἤδη δὲ ἀπὸ δισχιλίων καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν κεῖται κατηρεπιωμένη, ἀνευρέθησαν καρφίδες ἔχουσαι ἐκπληκτικὴν ὁμοιότητα πρὸς τὰς ἡμετέρας τοῦ εἶδους τούτου βελόνας. Ἐχουσι τὸ αὐτὸ μήκος, τὴν αὐτὴν κεφαλὴν καὶ εἶναι κατεσκευασμέναι ἐξ ὁμοίου τῷ ἡμετέρῳ οὐρεσίω μεταλλοῦ, ἢ δὲ τελειότες αὐτῶν ἀποδεικνύει πόσον οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι εἶχον προοδεύσει εἰς τὸν πολιτισμὸν. Ἐν τῷ ἀρχαιολογικῷ μουσεῖῳ τοῦ Λούβρου ἐν Παρισίοις ἀπόκειται 25 τοι-

αῦται βελόναι. Ὁ παρατηρῶν τὴν κομψότητα καὶ τελειότητα τῆς κατασκευῆς αὐτῶν ἐκπλήττεται ἐπὶ τῇ ὑπομονῇ καὶ ἐπιδεξιότητι τοῦ τεχνίτου, ὅταν μάλιστα συλλογισθῆ ὅτι αἱ βελόναι αὗται κατεσκευάσθησαν πρὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα χιλιάδων ἐτῶν.

Ὁ ἠλεκτρισμὸς ὡς ἀμεσὸς βιοποριστικὴ πηγὴ. Ἄγγλος τις ὑπελόγησε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες περιζῶνται τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀμέσως καὶ μόνον ἐκ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Ἠρίθμησε τοὺς ὑπαλλήλους τῶν τηλεγραφεῖων καὶ τηλεφωνεῖων, τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας τῶν διαφόρων ἑταιρειῶν ἠλεκτρικοῦ φωτός, τὰ ἐργοστάσια ἠλεκτρικῶν συσκευῶν καὶ κἄλων κτλ. μὴ συμπαράλαβὸν εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τὰς πολλὰς χιλιάδας ἐκείνων, οἵτινες ἐκτὸς τῆς ἐργασίας των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τηλεγραφεῖων κτλ. ἐκτελοῦσι καὶ ἄλλας ἐργασίας. Εὖρε δὲ κατ' ἀκριβεῖς στατιστικὸς ὑπολογισμὸς ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ 100,000 ἄνθρωποι ζῶσιν ἀμέσως ἐκ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ἐν γένει δὲ ἐφ' ὅλης τῆς γῆς ὀφείλουσι εἰς τὸν ἠλεκτρισμὸν τὴν ὑπαρξίν των ὑπὲρ τὰ πέντε ἑκατομμύρια ἀνθρώπων. Πρὸ πενήτηκοντα ἐτῶν δὲν ὑφίστατο ἡ βιοποριστικὴ αὕτη πηγὴ. Τὴν ὠφέλειαν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ δύναται τις τασούτω μᾶλλον καὶ ὀρθότερον νὰ ἐκτιμήσῃ ὅταν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἔτι δι' αὐτοῦ δὲν κατεστράφησαν οὔτε περιορισθῆσαν ποσῶς ἄλλοι βιοποριστικοὶ κλάδοι (ὅπως π. χ. διὰ τῶν σιδηροδρόμων τὰ ὄχηματα) ἀλλ' ἠνεώθη παντελῶς νέα πηγὴ πρὸς πορισμὸν τοῦ βίου.

Φιάλαι ἐκ χάρτου. Ἡ ὑλοουργία, ἰδίᾳ δὲ τὸ περὶ τὴν κατάσκευσιν φιαλῶν μέρος τῆς ὑλοουργικῆς, μέλλει νὰ εὕρῃ μέγαν ἀνταγωνισμὸν διὰ τινος νέας ἐφευρέσεως τοῦ κατασκευάζειν φιάλας ἐκ χάρτου. Ἐν Λονδίῳ συνεστάθη ἐσχάτως ἑταιρεία τις μὲ κεφάλαιον 120,000 λιρῶν στερελίων, ἐπιδιώκουσα τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀποκτήσῃ ἐν Ἀγγλίᾳ δίπλωματα προνομίας δια τὴν κατασκευὴν χαρτίνων φιαλῶν καὶ νὰ ἰδρῶσῃ μεγάλα πρὸς τοῦτο ἐργοστάσια. Αἱ χάρτιναι αὗται φιάλαι, τῶν ὁποίων ὑπάρχουν ἤδη ἔτοιμα πρότυπα, θεωροῦνται ὡς λίαν κατάλληλοι διὰ τὴν ἀποστολὴν βευστῶν εἰς μεγάλας ἀποστάσεις.

Μαρμαρίνον ἄγαλμα πυγμαίου εἰς φυσικὸν μέγεθος ἀνεσκάφη ἐσχάτως ἐν Σορρέντῳ πλησίον τῆς Νεαπόλεως. Αἱ χεῖρες τοῦ πυγμαίου εἶναι περιτετυλιγμέναι μὲ τὸν ἱμάντα, ἢ δὲ κεφαλὴ ἐστεμμένη μὲ στέφανον ἐκ κλάδων ἐλαίας.

Ἐν Λονδίῳ ἀνεκαλύφθη εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ γενικοῦ γραφείου τοῦ ταχυδρομείου μέρος τι τοῦ ἀρχαίου Ῥωμαϊκοῦ τείχους τῆς πολέως, ἔχον μήκος ἑκατὸν ποδῶν.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

— ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ, Ἀριθμ. 9. Λουίζα Μίλλερ ἢ Ραδιουργία καὶ ἔρωσ. Τραγωδία ὑπὸ Σχίλλερ, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ γερμανικοῦ ὑπὸ Σ . . .

— ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ, Ἀριθμ. 10. Σύγχρονα Διηγήματα, ἥτοι Ὁ παπᾶ Νάρκισσος ὑπὸ Δ. Βικέλι, Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ κ. Δούκα ὑπὸ Εμ. Χαριλάου. Γραικός, Γιαντίσαρος καὶ Βενετσάνος ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου, ὁ Ἀρστής Ἀγγελόγιαννος ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη, Ἰστάτη ἐπιστὴς ὑπὸ Ἀριστοτέλους Κουρτίδου, Μετὰ τὴν φιλοξενίαν ὑπὸ Ἰω. Μ. Δαμβέργη, Ἡ Ἀσήμε ὑπὸ Ἀνδ. Καραβίτσα. Ἐκαστος ἀριθμὸς ἐξ 96 περιπέου σελίδων τιμᾶται 60 λεπτοῦν. Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον πρὸς τὸν ἐν Ἀθῆναις ἐκδότην Γουλιέλμον Μπάρτ.

— Βιβλιοθήκης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἐκδιδομένης ὑπὸ Εσφοφώντας Δ. Ζύγουρα, καθηγ. Τόμ. Ε'. Μαΐου 1888. Τὸ βιβλίον τῆς Γυναίκος Τιμὴ ἑκάστου Τόμου ἐν Ἀθῆναις λεπτ. 20, ἀλλαχοῦ 25.

— E. de Amicis. Ἀναμνήσεις τοῦ ΛΟΝΔΙΝΟΙ, μετάφρασις Ἀνδρέου Κ. Χούμη. Ἐν Σέρφ. Τὸ βιβλίον ἀποτελεῖται ἐξ 62 σελ. καὶ τιμᾶται δραχμῆς.

— Ἡ Καμπάνα τοῦ χωριοῦ μου, ὑπὸ Ἰωακείμ Βαλαβάνη. Ἡ λαμπρὰ αὕτη καὶ λίαν ἐνδιαφέρουσα πραγματεία ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῷ φιλολο-

γικῷ Συλλόγῳ „Παρνασσῶ“ ἐν Ἀθῆναις, ἐπέσπασε ζωηρὰς χειροκροτήσεις καὶ εὐκρινῆ συγχαρητήρια παρὰ τοῦ πολυπληθοῦς καὶ φιλομούσου ἀκροατηρίου, καὶ ἔτυχεν ἐξαιρετοῦ ἐπιδοκιμασίας πκρ' ὅλου τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου. Σύνκειται ἐξ 27 σελίδων.

— Ἀγγέλλεται ἡ ἔκδοσις τῆς Ἱστορίας τῆς Γαλλικῆς Φιλολογίας ὑπὸ Αἰκατερίνης Ζάρκου. Ἡ λογία συγγραφεὺς ἐν τῇ ἀγγελίᾳ ἐκθέτει διὰ βραχείων τὸν τρόπον καὶ τὴν μέθοδον ἣν ἠκολούθησεν ἐν τῇ συγγραφῇ τοῦ βιβλίου τῆς. Μὴ ἀρκουμένη εἰς τὴν ἀπλὴν ἔκθεσιν τῶν γεγονότων ἐζήτησε νὰ ἐξηγήσῃ καὶ αἰτιολογήσῃ τὰ καθ' ἑκάστα πασῶν τῶν περιόδων τῆς Γαλλικῆς φιλολογίας, ἀνατρέχουσα εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς γένεσιν καὶ διευκρινούσα τὰς διαφόρους αἰτίας αἰτινας ἐπέδρασαν εἰς τὴν ὅλην αὐτῆς ἀνάπτυξιν. Ἀποβλέπουσα δὲ πάντοτε εἰς Ἑλληνας ἀναγνώστας ἐνδιέτριψε μᾶλλον περὶ τὴν σύγχρονον φιλολογίαν καὶ τὴν ἀφήγησιν ὧν ἔχουσι πλείονα σχέσιν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν γραμματολογίαν. Πάσας αὐτῆς τὰς μελέτας διατρέψασα εἰς περιόδους κατὰ χρονολογικὴν τάξιν συνέπτυξεν εἰς δύο τόμους, ὧν ἕκαστος τιμᾶται δραχμ. 3.

— Ἀπὸ τῆς πρώτης Μαΐου ἤρξατο ἡ ἔκδοσις νέας ἐφημερίδος ἐν Ἀθῆναις ὑπὸ τὸν τίτλον „Le Courrier d'Orient“, ἐκδιδομένης γαλλιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ δις τῆς ἐβδομάδος. Συνδρομὴ ἑτησία διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 20.